

© Dina Štěrbová

Připomínání obrovského dobročinného úsilí Alberta Schweitzera, varhaníka, teologa a lékaře, který působil hlavně v Africe, by asi bylo nošením dříví do lesa. To samé platí samozřejmě o Matce Tereze, která opustila dráhu učitelky na dívčím lyceu a zbytek života věnovala sbírání a záchraně opuštěných dětí, nemocných a umírajících, nejprve jen v peklo připomínajících ulicích kalkatských slamů, později ale i na mnoha jiných místech Indie i světa. Nebylo by ale správně, kdyby vznikl dojem, že dobročinnost je vlastní jen určitým náboženským, či národnostním společenstvím a proto bychom Vás rádi informovali o asi méně známe dobročinnosti v islámském světě. Již jsme v předešlých příspěvcích mluvili o zakathu, jedné z hlavních povinností každého muslima, který představuje rozhodně nezanedbatelnou částku poskytovanou věřícími na zmírnění bídy svých spolubratrů. Nicméně bude asi překvapením, že jen na území Pákistánu působí i několik desítek tisíc muslimských neziskových organizací, převážně v oblasti zdravotnictví, vzdělání a zmírňování bídy všeho druhu. Mezi největší dobročinné organizace patří nepochybně i Edhi Foundation se sídlem v Karáčí, ale s působností na celém území Pákistánu.

Nadaci založil Abdul Sattar Edhi, který se narodil v roce 1931 v Britské Indii ve státu Gujarat. Když mu bylo 11 let, stal se na několik let jediným opatrovníkem své paralyzované a mentálně postižené maminky. Pravděpodobně tehdy v sobě objevil touhu pomáhat i jiným lidem než jen příbuzným, kterou později promítl do svého ušlechtilého poslání. Po rozdělení Indie přesídlil do Pákistánu a již v roce 1947, ve věku pouhých 16 let, založil svoje první dispensarium, co je vlastně

stanice první pomoci. V dalších letech vybudoval dobročinný sbírkový fond, ze kterého postupně financoval a stále financuje následující charitativní aktivity:

nejširší síť záchranné služby na území státu včetně rozsáhlého autoparku ambulanci a skromné letecké záchranné služby.

- 18 Edhi domovů pro nechtěné či opuštěné děti, utečence, zbídačelé a mentálně postižené osoby s celkovou kapacitou asi 6500 lůžek
- 5 nemocnic a hospiců pro onkologické pacienty, 2 krevní banky a 23 ošetřoven, 750 polních ošetřoven
- rozsáhlá síť poskytující důstojné uložení lidských ostatků anonymních a příbuznými nevyžádaných zemřelých, udržování hřbitovů v Karáčí, Lahore a Rawalpindi, pohřby obětí humanitárních katastrof, dopravních nehod a vražd. V průměru více než 5000 nevyžádaných mrtvých ročně je důstojně pohřbeno pracovníky 300 Edhiho dobročinných center působících na území Pákistánu.
- humanitární servis pro vězněné a pro utečence
- útulky pro opuštěná a nemocná zvířata, která zachraňují Edhiho zvířecí ambulance

Nutno dodat, že celá rozsáhlá síť Edhiho aktivit je financovaná výhradně z darů a z velké části zajišťována dobrovolníky. Myslím, že není třeba nikoho přesvědčovat, že Abdul Sattar Edhi je pákistánskou i když méně známou obdobou Matky Terezy.